2026

Mi az Alkalmazkodás Elleni Szövetség és mit akar?

A »Bund gegen Anpassung« (BgA, magyarul »Alkalmazkodás Elleni Szövetség«, nevezhetjük akár »Gleichschaltung Elleni Szövetség« is) már régóta létezik. Jobb (és ezért sajnos gondtalanabb és illúziókkal telibb) időszakban jött létre, mint a mai. Eredete és céljai iránt az érdeklődők könnyen tájékozódhatnak a ›30 év eretnek‹ című dokumentumgyűjteményből, amely mindenekelőtt céljai folytonosságát igazolja. Ez a folytonosság a mai napig fennáll.

Az annak idején létrejött jobb korszak csak látszólag reményt keltő viszonyai mára lényegesen rosszabbaknak adták át a helyüket. Az akkoriban már régen előre látható rosszabbodás áldozatainak egy része – hiszen az olyan vívmányok bizonyos stabilizálásának minden lehetőségét, mint amilyenek például az 1970–80 közötti években születtek, elmulasztották és lerombolták – valóban észreveszi ezt a rosszabbodást (és ezért legalább az AfD-re [Alternative für Deutschland, magyarul Alternatíva Németországért] vagy annak Németországon kívüli megfelelőire szavaz, vagyis a kisebbik rosszat választja a ragacsos, egymással összetömörült, és teljes mértékben az amerikai gigatőke által függővé tett és gleichschaltolt kartellpártokkal szemben), ami bizonyos javulást jelent. A többiek félelmükben a homokba dugják a fejüket (vagy akár a 3. birodalomhoz képest is erősebben gleichschaltot »média« kezéből esznek), és fatalistán tűrik az élet elrablását: a húst eltüntetik a tányérjukról, az autót kihúzzák a fenekük alól, a fűtést elrabolják tőlük, ráadásul a hatóságok átverik, gyámkodnak felettük, és nyájas hazugságokkal etetik őket.

Mi mindazokat gyűjteni akarjuk, akik ezzel szemben küzdenek, és intellektuális fegyelmet megőrizni vagy elsajátítani kívánnak.

A sokak szükségtelenül rossz életének és a nagyon, nagyon kevesek kivételesen jó életének elsődleges okát Marx és Engels a tömegek tulajdonhiányában, valamint a nagyon kevesek hatalmas tulajdonában látták az anyagi létfeltételek felett, amely lehetővé teszi számukra, hogy zsarolják a tömegeket. Ebben igazuk van, ma még inkább, mint valaha – a világ szinte egésze mintegy ötszáz amerikai milliárdos tulajdonában áll, vagy részvényeken keresztül az ő irányításuk alatt, különösen a »média«, és ezen keresztül közvetve a választási eredmények, valamint így a kormányok és azok erőszakszervezetei is. Mindenesetre a Föld felszínének messze nagyobb részén. Azóta azonban egy további alapvető probléma is megjelent, amelyet Marx és Engels alábecsültek: a bolygó túlnépesedett. A rendelkezésre álló (illetve még meglévő – a kőolaj már erősen fogyóban van) erőforrások

mellett nem lehetséges mindenki vagy legalább a többség számára jó élet. Az emberi létszám egy bolygóilag elviselhető szintre történő csökkentése, amelyhez most körülbelül öt generáción át tartó egygyermekes családmodell szükséges lenne, megteremtené a jó élet anyagi feltételeit világszerte, sőt, egy sokak számára ma elképzelhetetlenül jobb életét is, amely ráadásul napról napra romlik – elég csak az élelmiszerárakra és a parkolóhelyek eltűnésére gondolni. (Ha ezzel a globális egygyermekes modellel korábban kezdtek volna, például a német Zöldek megalakulásakor, ma már nagy lenne a megkönnyebbülés.) Ez a kérdés teljesen független a meglévő javak elosztásától: ha tízszer kevesebb ember között kell elosztani a rendelkezésre álló erőforrásokat, mindenki tízszer többet kaphat. Az elosztás módja kétségtelenül szintén jelentős, de ebben a tekintetben másodlagos. A legigazságosabb elosztás sem tud most már mindenki számára jó eredményt hozni, mivel a bolygót nem lehet felfújni (és a nyersanyagait még annyira sem).

Kína **egyetlen** generáción át tartó egygyermekes politikával jutott ki a mély szegénységből mérsékelt, de stabil jólétbe; e nélkül az áldásos intézkedés nélkül semmilyen elképzelhető gazdasági rendszer nem tudta volna megtörni ezt a matematikailag ördögi kört. És kevéssé ismert tény: Észak-Korea évtizedekig *magasabb* életszínvonalat biztosított, mint az amerikai kézre került Dél-Korea a ritkább népesség miatt. Amikor az US amerikai hatalmasságok hirtelen felfedezték az egygyermekes modell előnyét, az általuk ellenőrzött koreai területen hozzáférhetővé tették a fogamzásgátlókat, nem akadályozták a vazallus államuk külkereskedelmét, a másik oldalét pedig még inkább, és így az életszínvonal viszonya megfordult. Ennyire egyszerű – ne hagyjátok, hogy hülyének nézzenek titeket! (Amire a »média« szolgál, ma már az iskolákkal együtt.)

A német »Zöldek« kezdettől fogva hamisítványok voltak: a természet, illetve a »környezet« hidegen hagyta őket, hiszen a születésszám csökkentését és természetesen a bevándorlás tilalmát mindig vasfegyelemmel megkerülték; a téma csak ürügyként érdekelte őket – de akkor aztán teljesen megátalkodottan és szószátyár módon –, mégpedig a lemondás, lemondás, lemondás és a gyámkodás, gyámkodás, gyámkodás ürügyeként. De még ha lassanként egyre többen át is látják képmutatásukat és rosszindulatukat, a létező egyetlen nagyobb ellenzéki erő, azaz a bátortalan, mégis rágalmazott és üldözött AfD, soha nem jut el odáig, hogy ezt az alapvető kritikát megfogalmazza, és minden globális koncepciót elkerül. Az amerikai gigatőke (Soros, Gates, Rockefeller, Pew stb.) **viszont rendelkezik ilyennel**: a világ teljes lakosságának jogfosztása, mindenféle kivételezés nélkül a régi ipari nemzetek javára, saját előnyükre és uralmuk tartós fennmaradásának biztosítására. Ehhez az emberek nyüzsgése hasznos: az egymás útjában álló, a következő napra és télre gondolni kényszerülő emberek elveszítik méltóságukat, eszüket és ellenálló képességüket. Pontosan ez a céljuk az uraknak és az úgynevezett »alapítványaiknak«. Ez hasonlít a népvándorlás végének feudális uraihoz – akiknek »médiuma« az egyház volt, és nagyon jól működött –, és akik több mint ezer évig megőrizték hatalmukat, míg a francia forradalom véget nem vetett ennek. (Ezért rossz fényt vetnek rá ma.)

A sokat dicsőített »fdGO« (freiheitlich demokratische Grundordnung, magyarul szabad demokratikus alapvető rend) leginkább úgy jellemezhető, mint »a maximális képmutatás rendszere«. Ugyanez elmondható minden vallásról is, függetlenül attól, hogy fizetett képviselőik saját értelmüket is megtörték-e vagy csak színlelnek. (Ugyanez érvényes újságírókra, »műsorvezetőkre« stb. is.) Csak egy erős, logikai gyakorlattal edzett és alapműveltséget szerzett elme (például: Mi az

atom? Mi a gén? Mi a szén-dioxid-körforgás? Mi volt a népvándorlás, és mi volt a jobbágyság? Hogyan függ össze az emberi jogok és a francia forradalom? – Mindezekben az iskola többnyire kevés segítséget nyújt.), a középkorhoz hasonlóan, képes ellenállni a propaganda összpontosított erejének. Legalábbis szellemileg, de ez a kezdet (és akkoriban is az volt).

A hatalmon lévők (különösen zöld élcsapatuk) képmutatása jól megfigyelhető a születésszabályozáshoz való viszonyukban is. Még akkor is akadályozzák azt, amikor spontán módon jelenik meg (mint sokáig az ipari országokban vagy például Thaiföldön), miközben adókedvezményekkel és propagandával ösztönzik a születést és a »tanácsadással« is befolyásolják az embereket. (Ezt jól meg lehetett figyelni a svájci állami propagandán 2026 májusi »10 milliós Svájc« [és nem több!] népszavazás idején, amelynek az volt a feladata, hogy a buták segítségével az eredményt megfordítsa. Például egy nagypapának könnyek között, siránkozva kellett panaszkodnia a rossz ellátás miatt, az olcsó importált munkaerő hiányára hivatkozva, miközben a születésszabályozás által előidézett munkanélküliség megszűnése éppen elegendő szociális forrást *szabadítana fel* a nyugdíjasok ellátására.) A teljes foglalkoztatottság azonban ismét sztrájkképessé teszi a »foglalkoztatottakat«, és pontosan itt van a kutya elásva, sehol máshol. (Marx ezt a jelenséget – amely a tőketulajdonosok számára kedvező, mivel a bérek leszorításához vezet – »a munkások egymás közötti versenyének« nevezte; hiszen ő nem volt a valóságtól elrugaszkodott álmodozó.)

A fellengzősen úgynevezett »biodiverzitás« valószínűleg nagyobb részét bolygónk túlnépesedése már elpusztította – a szumátrai orrszarvú vagy a jangcei delfin csak emlékeztető példák; a rovarok helyzete még rosszabb lehet – Kérdezzék meg a nagyszülőket! Ebből kiindulva ez másként nem oldható meg, akárhogy is fecsegjen most zöld színekben egy önkéntes idióta; ezt nevezik »hatodik kihalási eseménynek«. Ez azonban az *első* olyan kihalási esemény, amelyben *egyetlen* faj kisajátította a bioszféra által lehetővé tett teljes potenciális biomasszát; az előző ötöt geológiai vagy kozmikus tényezők (például egy óriásmeteor) okozták. A megoldás azonban (jóllehet már sok minden visszafordíthatatlanul tönkrement és elpusztult) csak globális lehet, mert máskülönben a szegénységben tartott országok globális sztrájktörő szerepet töltenek be.

Ezért a jelszavunk:

Ne zavarja meg Önöket a sarló és kalapács. Ezek csak azt szimbolizálják, hogy a bolygón csak hasznos embereket akarunk (beleértve olyan nem termelő szakmákat is, mint az orvosok, tanárok és mérnökök, de nem a milliárdosokat, hivatásos hazudozókat és politikai apparátcsikokat).

Nyomatékosan ajánljuk változatos folyóiratunk, a KETZERBRIEFE (magyarul ERETNEKLEVELEK) olvasását (egy jogtalan és hazugságokra épülő rendszerben természetesen némi erőfeszítés kell ahhoz, hogy hozzájusson – például a könyvesboltok gyakran azt hazudják, hogy elfogyott. Ez egyáltalán nem igaz.), mert segít ellenállni a propaganda-áradatnak és a gleichschaltonak.

Ezen az alapon indulhat el egyáltalán a fegyelmezett vita a »Mit tegyünk?« kérdésről.

Contact:
Bund gegen Anpassung
Postfach 254, D - 79002 Freiburg
E-Mail: bund-gegen-anpassung@gmx.net
www.bund-gegen-anpassung.com